

ske at indgå registreret partnerskab ved en kirkelig handling?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg kunne forstå spørgsmålet, hvis det handlede om en meget stor krænkelse, men krænkelsen består jo kun i, at man skal gå på rådhuset for at få sin vielsesattest. Det skulle min søster også, da hun blev gift i en frimenighed. Da skulle hun på kommunekontoret for at få sin vielsesattest, men det var ikke noget groft overgreb, og det er det her jo heller ikke.

Kl. 17.30

Der sker en forskelsbehandling – det bestrider jeg ikke – men det er en forskelsbehandling, som ikke kan henregnes til store krænkelser, og som i hvert fald ikke på nogen måde vil blive vurderet som forskelsbehandling i hverken Europarådet eller andre steder.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er da glad for, at kirkeministeren indrømmer, at der er tale om en forskelsbehandling, men det, der er lidt interessant, er, om kirkeministeren går ind for en forskelsbehandling af folk af homoseksuel observans. Er det virkelig kirkeministerens indstilling til ligebehandling af folk med forskellig seksuel observans her i dette land?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Lovgivningen indeholder en forskelsbehandling af heteroseksuelle og homoseksuelle par; det er ubestrideligt. De første skal ikke på rådhuset, efter de har fået en kirkelig velsignelse, men det skal de homoseksuelle. Der er en forskelsbehandling, men den er ikke særlig alvorlig. Den fører ikke til krænkelser, men den er der, og det er jo også derfor, forslaget er fremsat. Men regeringen siger jo ikke, at den skal vare til evig tid. Vi siger bare, at der skal være dybde og bredde i kirkesamfundenes ønsker om at få den fjernet, før vi gør det.

Formanden:

Tak til kirkeministeren. Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som allerede sagt af kirkeministeren har denne sag jo været diskuteret mange gange her i Folke-

tinget, og tillad mig – ja, undskyld, hr. Simon Emil Ammitzbøll – at sige, at det ikke er lige så sjovt femte gang som anden gang. Derfor skal jeg også tillade mig at henvise til de taler, jeg har holdt i tidens løb.

Hvis man spørger Venstres folketingsgruppe, om det er en god idé med kirkelig velsignelse, før kirkerne og trossamfundene selv går ind for det, vil nogle sige, at det er en god idé, og det burde trossamfundene selv bede om. Andre vil sige, at det synes de ikke, og der skal i hvert fald gå meget lang tid, og atter andre vil sikkert sige, at tingene udvikler sig, og at det snart kommer.

Det er jo netop sådan, det er. Tingene bevæger sig over tid, og de bevæger sig også for hver gang, vi har spørgsmålet oppe her i Folketinget – ikke fordi vi har det oppe i Folketinget, men fordi det i bl.a. den danske folkekirke er tydeligt, at der sker en udvikling. Men spørger man Venstres folketingsgruppe, om vi skal lovgive om det og på den måde blande os i trossamfundenes indre forhold, er svaret et andet, og derfor afviser vi også forslaget i dag.

Vi bemærker, og jeg bemærker personlig med tilfredshed, at sagen diskuteres løbende i den danske folkekirke, og at der også er sket en udvikling, siden vi sidst havde sagen til debat. Man kan gå ind på nogle af biskoppernes hjemmesider og se, at der er lavet et helt ritual for noget, der næsten svarer til en vielse. Det er svært at se, at forskellen skulle være vanvittig stor, og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at en dag kommer folkekirken og måske også andre trossamfund og beder om det, og så gennemfører vi det.

Nu har man diskuteret ordet frihed, men jeg vil ikke bruge ordet frihed. Jeg bemærker, at forslagsstillerne mener, at det er en frihed, vi indfører, men sådan ser jeg ikke på det. I hvert fald når det drejer sig om folkekirken, som jeg ved noget om, kan vi altså ikke komme uden om, at hvis dette lovforslag bliver vedtaget, ville folkekirken i mange medlemmers øjne blive en anden kirke. Jeg har ikke noget imod det, men der er altså stadig meget store grupper, for hvem det er noget meget anderledes, som de ikke bryder sig om, og som måske kunne befordre en kirkesprængning.

Jeg synes, det er en meget statslig holdning, hvis det er det, man mener, vi skal foretage os her i Folketinget, for det er altså noget andet end almindelig lovgivning. Trossamfund er noget andet end pølsefabrikker. Det er et spørgsmål om teologi, om embedssyn og for nogle om bibelsyn. Det er et spørgsmål om trossamfundenes